

Το πολιτικό αίσχος του πόθεν έσχες των πολιτικών

✘ Διάβασα, μέσες άκρες, στον ημερήσιο τύπο την δήλωση του πόθεν έσχες των πολιτικών και μού 'ρθε να βάλω τα κλάματα και να κοπανίσω το κεφάλι μου στον τοίχο, από την υπέρμετρη αγανάκτηση. Όλος αυτός ο συρφετός, άρχισε να μας έρχεται εδώ επί ημερών "αιμνήστου χαρισματικού", από τα πεζοδρόμια της Ευρώπης και τις "βιτρίνες" του Αμβούργου, της Αμβέρσας και του Άμστερνταμ, να ανακατεύεται με τους εδώ αναρχοαριστερούς, τους "ιδεολόγους και οργισμένους" φοιτητές, τους "αντιστασιακούς" του λουκουμιού και τους ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, και να αποτελούν τούτο το μάγμα βόθρου που μας κυβερνάει έκτοτε.

Θυμάμαι ένα από δαύτους (όνομα και μη χωριό), στις πρώτες ημέρες μετά την μεταπολίτευση, τον είχαν καλέσει στην τηλεόραση, να αναλύσει τις πεφωτισμένες ιδέες του σοσιαλισμού και όπως έκανε να βάλει το ένα πόδι πάνω στο άλλο για να πάρει το ανάλογο, βαθυστόχαστο ύφος, φάνηκε μια τρύπα στη σόλα του παπουτσιού του ίση μ' ένα πλατανόφυλλο. Σήμερα φοράει μεταξωτές γραβάτες και σινιέ κοστούμια, δηλώνει καταθέσεις -όσες έχει στην Ελλάδα-, ακίνητα και σκάφος αναψυχής...

Κι εγώ, το χαϊβάνι του κερατά, πίστεψα στις φαιινές ιδέες που μου έφερνε από τας Ευρώπας και τον ψήφισα μια δυο φορές, μέχρι να αγοράσει καινούργια παπούτσια. Έκτοτε μου μπήκε στο ρουθούνι και δεν μπορώ να απαλλαγώ, όσο κι αν φταρνίζομαι. Είναι πολύ αργά πια, για δυο κυρίως λόγους. Πρώτον γιατί με ανάγκασε να συνηθίσω στον μαζοχισμό μου όπως το γουρούνι συνηθίζει τη λάσπη και την βρώμα του και δεύτερον, γιατί αν προσπαθήσω να φταρνιστώ πιο δυνατά, φοβάμαι μήπως την πάθω την "ζημιά", άσε που αυτομάτως θα χαρακτηριστώ φασίστας, χουντικός και καθυστερημένος. Είναι καλύτερα να του πληρώνω τα σινιέ κοστούμια του και να μην το "ψάχνω". Έτσι αισθάνομαι πιο ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ.

Με τις υγείες μου....

Άλλος Γιάννης